

Εργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων, Πεδίον Άρεως, Βόλος, 38334,
<http://www.ldsa.gr> / demolab@uth.gr, +302421074432-33

Ο Πληθυσμός της Ελλάδας: Τάσεις και Προοπτικές

Βύρων Κοτζαμάνης *

Ο πληθυσμός της Ελλάδας (όπως και ο πληθυσμός του συνόλου σχεδόν των ανεπτυγμένων χωρών του πλανήτη μας) στην μεταπολεμική περίοδο έχει αυξηθεί σημαντικά (7,6 εκατομ το 1951, 11,0 το 2014) και παράλληλα γηράσκει προοδευτικά (μέση ηλικία 29 έτη το 1951, 43 έτη το 2014, ήτοι +14 έτη). Στην ίδια αυτή περίοδο ο πληθυσμός μας: ι) έχει περιορίσει τη γονιμότητα του και αυξήσει κατά 10 έτη περίπου τον μέσο προσδόκιμο χρόνο ζωής του στη γέννηση -από τα 69 στα 78 έτη για τους άνδρες και από τα 73 στα 83 έτη για τις γυναίκες (εξ ου και η προοδευτική του γήρανση), ιι) έχει αστικοποιηθεί (80% του συνόλου κατοικεί πλέον σε αστικές περιοχές το 2011) και έχει συγκεντρωθεί σε ένα εξαιρετικά περιορισμένο τμήμα (στο 6%) της συνολικής επιφάνειας της χώρας με τη δημιουργία δύο μεγάλων μητροπολιτικών περιοχών (Αθήνας και Θεσσαλονίκης), ιιι) από σχετικά «ομοιογενής» εθνικά μετά τον πόλεμο (οι μη έχοντες την ελληνική υπηκοότητα το 1951 ήταν λίγες χιλιάδες) συμπεριλαμβάνει σήμερα περίπου 1.000.000 αλλοδαπούς, η τεράστια πλειοψηφία των οποίων προέρχεται από τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες και τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές του πλανήτη μας (σημαντικό τμήμα των τελευταίων έχουν εισέλθει παρανόμως στη χώρα μας και δεν έχουν άδεια παραμονής).

Η μεταπολεμική περίοδος δύναται να διακριθεί σχηματικά σε τέσσερις υποπεριόδους, άνισης διάρκειας. Η πρώτη, η οποία έχει ως σημείο εκκίνησης το τέλος του εμφυλίου και διαρκεί περίπου μία τριακονταετία, χαρακτηρίζεται από υψηλή μετανάστευση προς το εξωτερικό, έντονη κινητικότητα στο εσωτερικό (από την οποία επωφελείται, κυρίως, η πρωτεύουσα και δευτερευόντως μόνον η Θεσσαλονίκη και οι άλλες μεγάλες πόλεις-πρωτεύουσες των νομών), καθώς και υψηλά θετικά φυσικά ισοζύγια (γεννήσεις -θάνατοι) που οφείλονται, κυρίως, στο ότι οι γεννήσεις υπερκαλύπτουν τους θανάτους παρόλο που αυτοί αυξάνονται σταθερά κάθε χρονιά εξαιτίας της προοδευτικής γήρανσης, της αύξησης δηλ. του ειδικού βάρους των ηλικιωμένων στο συνολικό πληθυσμό (ενδεικτικά το 1951 οι γεννήσεις υπερέβαιναν τις 150 χιλ., οι δε θάνατοι ήταν λιγότεροι από 65 χιλ, ενώ το 1979 οι πρώτες ανέρχονται σε 148 χιλ. και οι δεύτεροι υπερβαίνουν τις 82 χιλ.). **Η όποια αύξηση του πληθυσμού κατά την περίοδο αυτή (+ 2 εκατομ.) οφείλεται αποκλειστικά στο γεγονός ότι το αρνητικό μεταναστευτικό ισοζύγιο της περιόδου (έξοδοι-είσοδοι) υπερκαλύπτεται από το θετικότερο φυσικό της ισοζύγιο (γεννήσεις -θάνατοι).**

Η δεύτερη-μεταβατική περίοδος, μικρότερης διάρκειας, ξεκινά από τα τέλη της δεκαετίας του 70 και διαρκεί μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80. Χαρακτηρίζεται από την ταχυτάτη συρρίκνωση των γεννήσεων 148.000 το 1979, 102.000 το 1990, την απρόσκοπτη αύξηση των θανάτων (από 82.000 στις 94.000), την ανακοπή της εξωτερικής μετανάστευσης (και την επιστροφή ενός τμήματος των μεταναστών των προηγούμενων δεκαετιών) ως και την έντονη κινητικότητα στο εσωτερικό (εσωτερική μετανάστευση). **Η αύξηση του πληθυσμού (+0,5 εκατομ.) οφείλεται, κυρίως, στο θετικό -αν και προοδευτικά συρρικνούμενο- ισοζύγιο γεννήσεων- θανάτων και**

δευτερευόντως μόνον στο μεταναστευτικό ισοζύγιο που από αρνητικό μεταβάλλεται πλέον σε θετικό.

Κατά την τρίτη περίοδο -από τις αρχές της δεκαετίας του '90 έως και τα τέλη της επόμενης δεκαετίας, η πώση των γεννήσεων ανακόπτεται προσωρινά (σταθεροποιούνται γύρω από τις 100 χιλ) ενώ οι θάνατοι συνεχίζουν να αυξάνονται, με αποτέλεσμα το ισοζύγιο της περιόδου να αφήνει ελάχιστο θετικό πλεόνασμα (λιγότερο από 80.000). Η εσωτερική μετανάστευση επιβραδύνεται (και κατευθύνεται, κυρίως, προς τη Θεσσαλονίκη και τα άλλα μεγάλα αστικά κέντρα) και ταυτόχρονα η χώρα μετατρέπεται σε χώρα εισροής αλλοδαπών: ο αριθμός τους τετραπλασιάζεται σχεδόν ανάμεσα στο 1989 και το 2010, ενώ αλλάζει ριζικά και η σύνθεση του, καθώς το ειδικό βάρος των προερχόμενων από τις πλέον ανεπτυγμένες χώρες του πλανήτη μας μειώνεται σημαντικά. **Στη μαζική αυτή προσέλκυση αλλοδαπών αποδίδεται έτσι σχεδόν αποκλειστικά η αύξηση (+1,2 εκατομ.) του συνολικού πληθυσμού της Ελλάδας την εικοσαετία αυτή.**

Η τέταρτη περίοδος έχει ως σημείο εκκίνησης τα πρώτα έτη της δεκαετίας που διανύουμε και **συμπίπτει** με την τρεχούσα οικονομική κρίση. Βασικά της χαρακτηριστικά: η εκ νέου μείωση των γεννήσεων μετά από μια εικοσαετία σχετικής σταθεροποίησής τους και η συνεχής αύξηση των θανάτων λόγω της γήρανσης (με αποτέλεσμα την εμφάνιση αρνητικών φυσικών ισοζυγίων), η ανατροπή των θετικών μεταναστευτικών ισοζυγίων (ως και της φοράς των εσωτερικών μετακινήσεων). Ειδικότερα: ι) τμήμα των εγκατεστημένων τις δυο προηγούμενες δεκαετίες αλλοδαπών-οικονομικών μεταναστών επιστρέφει στη χώρα του, ιι) συνεχίζεται η εισροή αλλοδαπών από τις ευρισκόμενες σε κρίση λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές του πλανήτη στη χώρα μας

που αποτελεί την κύρια πύλη εισόδου στην ΕΕ των ομάδων αυτών, ιι) ένα νέο κύμα μετανάστευσης Ελλήνων προς το εξωτερικό αναδύεται με έντονη συμμετοχή σε αυτό απόφοιτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ως και ατόμων με κάποια μεταναστευτική -άμεση ή έμμεση- εμπειρία (δευτέρα ή τρίτη γενεά μελών νοικοκυριών, νοικοκυριών που είχαν μεταναστεύσει στο παρελθόν σε κάποια ευρωπαϊκή συνήθως χώρα και επέστρεψαν τις προηγούμενες δεκαετίες στην Ελλάδα) iv) ανακόπτεται σχεδόν πλήρως η τάση μετακίνησης προς τα μεγάλα αστικά κέντρα και αναδύεται δειλά μια τάση επιστροφής των εσωτερικών μεταναστών των προηγούμενων δεκαετιών στις περιοχές προέλευσης τους. **Ο πληθυσμός της Ελλάδας έχει αρχίσει πλέον να μειώνεται εξαιτίας του αρνητικού πρόσημου των φυσικών και των μεταναστευτικών ισοζυγίων.**

Οι προαναφερθείσες εξελίξεις των έξι πρώτων μεταπολεμικών δεκαετιών είχαν ως αποτέλεσμα μια σημαντική αλλαγή των πληθυσμιακών μας πυραμίδων, την εξαιρετικά άνιση κατανομή του πληθυσμού στον ελλαδικό χώρο και ταυτόχρονα την αλλαγή της σύνθεσης του πληθυσμού, καθώς η χώρα μας, με τους αλλοδαπούς να αποτελούν πλέον το 10% του συνόλου ελάχιστα διαφοροποιείται πλέον από άλλες ευρωπαϊκές χώρες με μεταναστευτική παράδοση πολλών δεκαετιών.

Η τελευταία περίοδος, η οποία έχει ως σημείο εκκίνησης τα πρώτα χρόνια της τρέχουσας δεκαετίας και **συμπίπτει** με την εκδήλωση της οικονομικής κρίσης, παραμένει «ανοικτή». **Η κρίση αυτή αναμένεται όμως να επιταχύνει (και ενδεχομένως και να ανατρέψει) τις μακρόχρονες τάσεις εξέλιξης των βασικών δημογραφικών συνιστωσών.**

Ειδικότερα, όσον αφορά τη γονιμότητα, η πορεία της, όπως προαναφέρθηκε, είναι φθίνουσα, καθώς οι γυναίκες των διαδοχικών γενεών που γεννηθήκαν μετά τα τέλη του ΧΙΧ^{ου} αιώνα στη χώρα μας κάνουν όλο και λίγο λιγότερα παιδιά (η Ελλάδα δεν γνώρισε το baby-boom άλλων ευρωπαϊκών χωρών), ενώ αυτές που γεννηθήκαν από τον Μεσοπόλεμο και μετά δεν εξασφαλίζουν πλέον την αναπαραγωγή τους (η κάθε μητέρα δηλαδή δεν αντικαθίσταται λαμβάνοντας υπόψη και τις υφιστάμενες συνθήκες θνησιμότητας από μία κόρη). Η μέση ηλικία στην αποκτηση του πρώτου παιδιού είναι σήμερα (2015) ήδη εξαιρετικά υψηλή εγγίζοντας τα 30 έτη (στη δε γενεά του 1975 έχει υπερβεί τα 28, 5 έτη) και η όποια αναβολή των γεννήσεων για αργότερα εξαιτίας των δυσμενών κοινωνικό οικονομικών συνθηκών από τις γενεές, οι οποίες στα χρόνια της κρίσης θα βρεθούν στις ηλικίες 25-35 (τις γυναίκες δηλαδή που γεννήθηκαν στα μέσα της δεκαετίας του '80 και μετέπειτα) **πιθανότατα θα οδηγήσει στην επιτάχυνση της τάσης μείωσης του αριθμού των παιδιών τους, εξαιτίας της συρρίκνωσης τόσο του διατιθέμενου αναπαραγωγικού «χρόνου» όσο και της βιολογικής τους ικανότητας σύλληψης.**

Αυτό πιθανότατα, θα έχει ως αποτέλεσμα το ακόμη μεγαλύτερο «άνοιγμα» μεταξύ του ορίου αναπαραγωγής (2,1 παιδιά/γυναίκα) και του αριθμού των παιδιών που θα φέρουν στον κόσμο οι γυναίκες που γεννηθήκαν μετά το 1975 (η γενεά του 1950 έφερε στον κόσμο 1,9 παιδιά/γυναίκα κατά μέσο όρο, η γενεά του '65 1,7 παιδιά και αυτή του 1975 -εκτίμηση- 1,55).

Ταυτόχρονα, η τάση αύξησης της ατεκνίας (η αύξηση δηλαδή του ποσοστού των γυναικών που δεν θα κάνουν παιδιά) στις γενεές που γεννήθηκαν μετά το 1965 συνεχίζεται ενώ η συρρίκνωση των πολύτεκνων οικογενειών που έχει ξεκινήσει εδώ και δεκαετίες δεν έχει ανακοπεί (οι γεννήσεις του τέταρτου και άνω παιδιού που υπερέβαιναν το 13% του συνόλου των γεννήσεων στις αρχές της δεκαετίας του '50, αποτελούν σήμερα μόλις το 3% και αναμένεται να σταθεροποιηθούν στο 2% στα μέσα της επόμενης δεκαετίας)

Η κρίση του δημόσιου συστήματος υγείας και η μείωση των εισοδημάτων ευρύτατου τμήματος του ελληνικού πληθυσμού πιθανότατα θα έχει επιπτώσεις στην υγεία του και στη μακροζωία του. Ειδικότερα, έχει ήδη επιβραδυνθεί σημαντικά (και σύντομα πιθανότατα θα ανακοπεί) η πρότερη μακροχρόνια τάση αύξησης του προσδόκιμου ζωής στη γέννηση (ενώ πιθανότατα θα αυξηθούν και τα χρόνια ζωής σε κακή κατάσταση υγείας πριν από τον θάνατο).

Όσον αφορά τις μεταναστευτικές ροές, είναι προφανές ότι σε συνθήκες κρίσης η Ελλάδα δεν αποτελεί «ελκυστικό» προορισμό για οικονομικούς μετανάστες, και πιθανότατα, αν η οικονομική κατάσταση δεν σταθεροποιηθεί, ένα επιπλέον τμήμα των εγκατεστημένων ακόμη και σήμερα οικονομικών μεταναστών στην Ελλάδα θα επιστρέψει στη χώρα του (αν και η πλειοψηφία το έχει ήδη κάνει την τελευταία πενταετία). Αντιθέτως, λαμβανομένων υπόψη τόσο των συνθηκών σε πλειάδα χωρών του ευρύτατου γεωπολιτικού μας χώρου που δεν αναμένεται να μεταβληθούν (και της ευρωπαϊκής πολιτικής στο θέμα αυτό) όσο και της ιδιαιτερότητας των φυσικών μας συνόρων οι ροές ατόμων από τις χώρες αυτές θα συνεχισθούν. Ταυτόχρονα, θα συνεχισθεί πιθανότατα, εξ αιτίας κυρίως της αυξημένης ανεργίας των νέων στην περίπτωση που αυτή δεν περιοριστεί σημαντικά τα επόμενα χρόνια, η έξοδος κυρίως νέων αποφοίτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (και δευτερευόντως μόνον ημι-ειδικευμένων ατόμων).

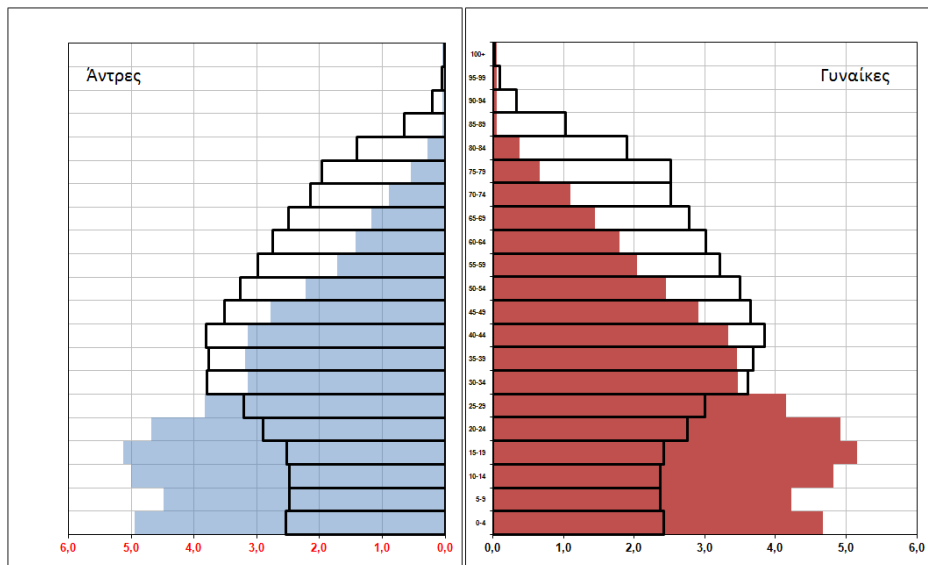
Τα προαναφερθέντα, παρόλο τον σχετικό βαθμό αβεβαιότητας, οδηγούν σε κάποιες βεβαιότητες όσον αφορά τις μέλλουσες πληθυσμιακές μας εξελίξεις. Το 2025 i) ο πληθυσμός της Ελλάδας θα υπολείπεται κατά 300-400 χιλιάδες αυτού του 2015, ii) τα φυσικά (γεννήσεις-θάνατοι) ως και τα μεταναστευτικά ισοζύγια (είσοδοι-έξοδοι) την επόμενη δεκαετία θα είναι αρνητικά, iii) η δημογραφική γήρανση -μη αναστρέψιμη τάση- θα συνεχισθεί καθώς το ποσοστό των άνω των 65 ετών το 2025 θα υπερβεί το 22% του συνολικού πληθυσμού και οι άνω των 85 ετών θα αποτελούν πιθανότατα το 15% της ομάδας των 65+ (υπενθυμίζεται ότι στις αρχές της δεκαετίας του 1950 οι 65+ αποτελούσαν μόλις το 6,7% , οι δε 85+ το 0,4% αντίστοιχα του συνόλου) ενώ η μέση ηλικία θα υπερβεί τα 45έτη, iv) το προσδόκιμο ζωής στη γέννηση μετά από 10 χρόνια -στην ευνοϊκότερη των περιπτώσεων- δεν θα μειωθεί σημαντικά ενώ η πιθανότητα να αυξηθούν τα χρόνια ζωής πριν τον θάνατο σε κακή κατάσταση υγείας είναι ισχυρή, v) η γονιμότητα των γενεών που γεννήθηκαν την δεκαετία 1975-1985 θα συρρικνωθεί ακόμη περισσότερο (θα περιορισθεί στα 1,4 παιδιά/γυναίκα) και τέλος, vi) το ειδικό βάρος των αλλοδαπών δεν αναμένεται να μεταβληθεί (+- 10% ακόμη το 2025), ενώ ένας στους 7 νέους κάτω των 15 ετών το έτος αυτό θα έχει γεννηθεί από αλλοδαπό γονέα/γονείς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

Πίνακας 1: Ελλάδα, 1951-2013, πληθυσμός και μέση ηλικία (έτη)

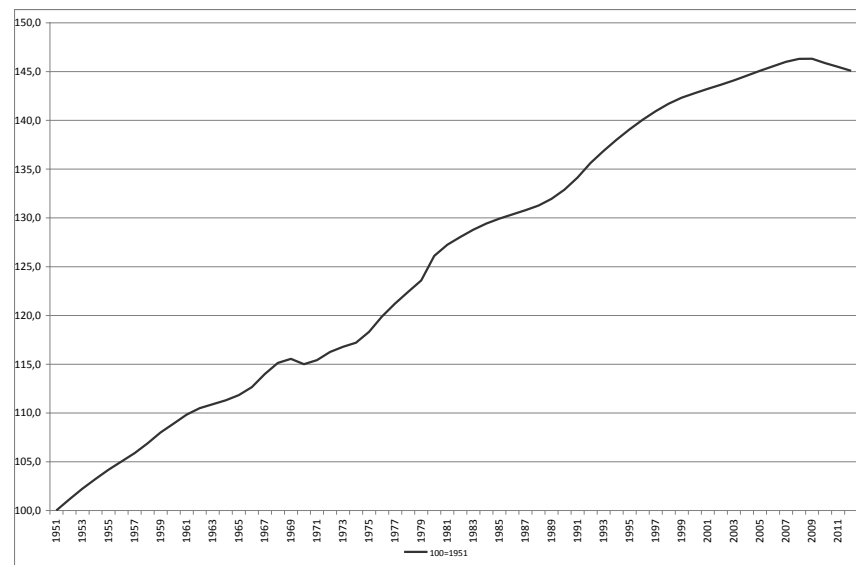
Έτος	Πληθυσμός (εκατομ.)	Μέση ηλικία	Έτος	Πληθυσμός (εκατομ.)	Μέση ηλικία
1951	7,65	30,1	1983	9,85	36,5
1952	7,73	30,3	1984	9,9	36,7
1953	7,82	30,5	1985	9,93	36,9
1954	7,89	30,8	1986	9,97	36,9
1955	7,97	31	1987	10	37,1
1956	8,03	31,2	1988	10,04	37,4
1957	8,1	31,4	1989	10,09	37,6
1958	8,17	31,6	1990	10,16	37,9
1959	8,26	31,8	1991	10,26	38,1
1960	8,33	32	1992	10,37	38,2
1961	8,4	32,2	1993	10,47	38,4
1962	8,45	32,4	1994	10,55	38,6
1963	8,48	32,6	1995	10,63	38,8
1964	8,51	32,8	1996	10,71	38,9
1965	8,55	33	1997	10,78	39,1
1966	8,61	33,2	1998	10,83	39,4
1967	8,72	33,3	1999	10,88	39,6
1968	8,8	33,4	2000	10,92	39,8
1969	8,83	33,5	2001	10,95	40,1
1970	8,79	34,7	2002	10,98	40,3
1971	8,82	34,9	2003	11,02	40,5
1972	8,89	34,7	2004	11,06	40,8
1973	8,93	34,9	2005	11,09	41
1974	8,96	35,2	2006	11,13	41,2
1975	9,05	35,3	2007	11,16	41,4
1976	9,17	35,5	2008	11,19	41,6
1977	9,27	35,6	2009	11,19	41,8
1978	9,36	35,7	2010	11,15	42,1
1979	9,45	35,8	2011	11,12	42,3
1980	9,64	36	2012	11,04	42,6
1981	9,73	36,2	2013	10,95	42,9
1982	9,79	36,3			

Γράφημα 1: Οι πυραμίδες του πληθυσμού της Ελλάδας το 1951 και το 2013 (ο/οο)

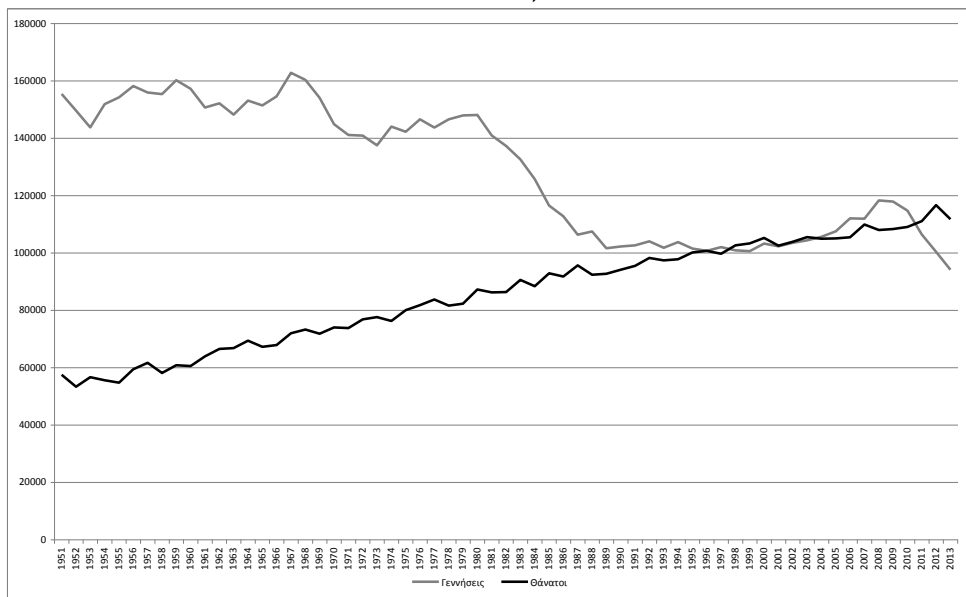

Με έντονη διαγράμμιση η πυραμίδα του 2013, με χρώμα η πυραμίδα του 1951

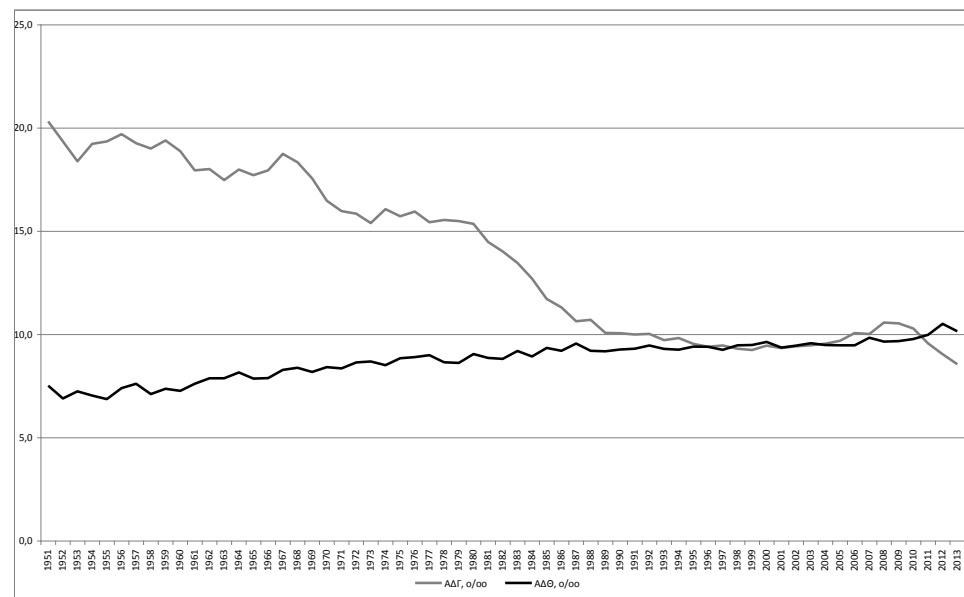
Γράφημα 2: Ελλάδα (1951-2013), Μεταβολή του πληθυσμού (1951 =100)

Γράφημα 3: Ελλάδα (1951-2013), Φυσικό ισοζύγιο σε απόλυτες τιμές (γεννήσεις - θάνατοι)

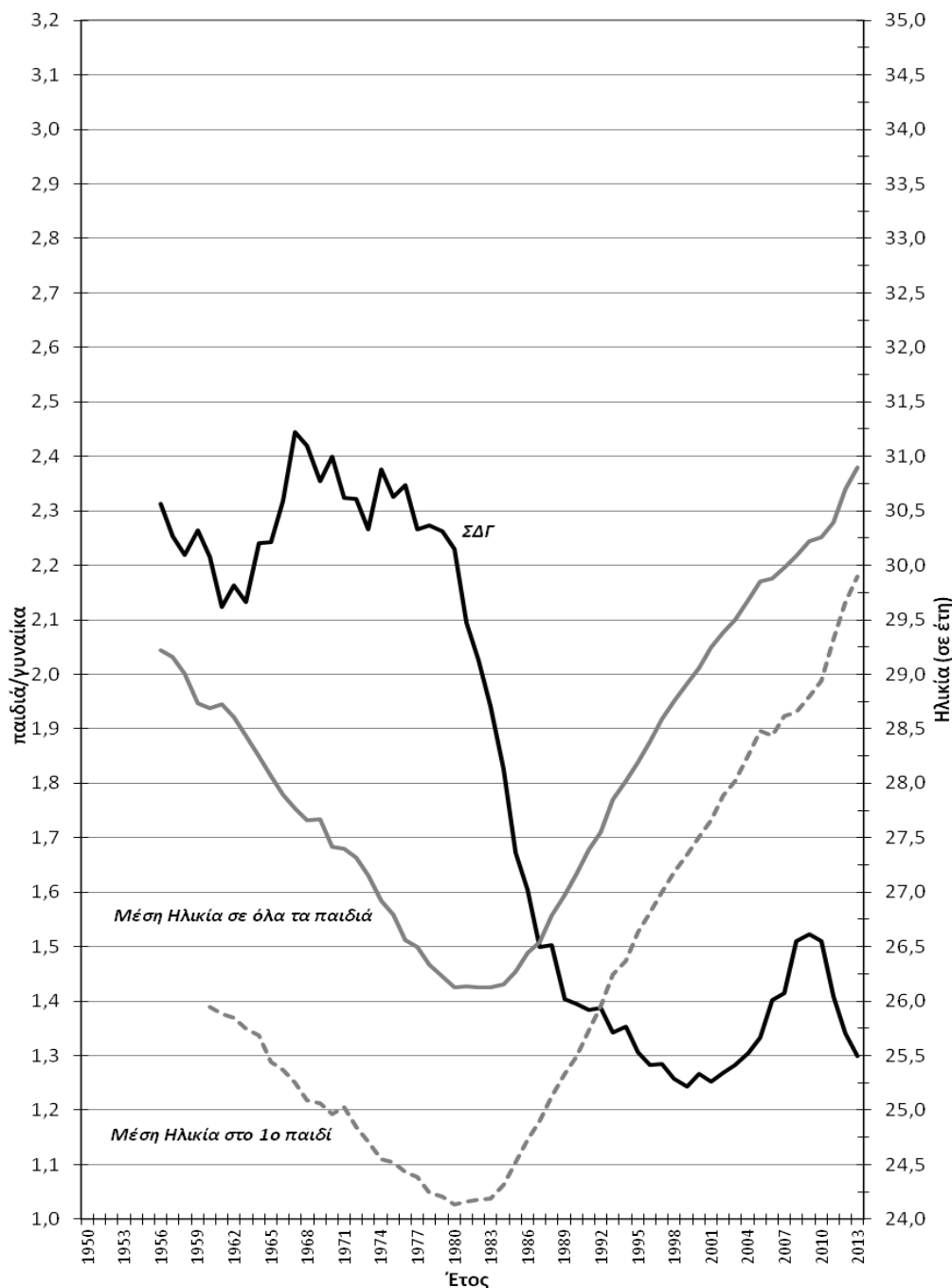
Γράφημα 4: Ελλάδα (1951-2013), φυσικό ισοζύγιο - ο/οο- (ΑΔΓ-ΑΔΘ)

Πίνακας 3: Ελλάδα (1951-2012), Γεννήσεις, Θάνατοι, Φυσικό ισοζύγιο.

Έτος	Γεννήσεις	Γεννήσεις επί 1000 κατοίκων (ΑΔΓ, ο/οο)	Θάνατοι	Θάνατοι επί 1000 κατοίκων (ΑΔΓ, ο/οο)	Ισοζύγιο γεννήσεων- θανάτων (απόλυτες τιμές)	ΑΔΓ-ΑΔΘ (ο/οο)	Έτος	Γεννήσεις	Γεννήσεις επί 1000 κατοίκων (ΑΔΓ, ο/οο)	Θάνατοι	Θάνατοι επί 1000 κατοίκων (ΑΔΓ, ο/οο)	Ισοζύγιο γεννήσεων- θανάτων (απόλυτες τιμές)	ΑΔΓ-ΑΔΘ (ο/οο)
1951	155422	20,3	57508	7,5	97914	12,8	1983	132608	13,5	90586	9,2	42022	4,3
1952	149637	19,3	53377	6,9	96260	12,4	1984	125724	12,7	88397	8,9	37327	3,8
1953	143765	18,4	56680	7,2	87085	11,1	1985	116481	11,7	92886	9,4	23595	2,4
1954	151892	19,2	55625	7	96267	12,2	1986	112810	11,3	91783	9,2	21027	2,1
1955	154263	19,4	54781	6,9	99482	12,5	1987	106392	10,6	95656	9,6	10736	1,1
1956	158203	19,7	59460	7,4	98743	12,3	1988	107505	10,7	92407	9,2	15098	1,5
1957	155940	19,3	61664	7,6	94276	11,6	1989	101657	10,1	92720	9,2	8937	0,9
1958	155359	19	58160	7,1	97199	11,9	1990	102229	10,1	94152	9,3	8077	0,8
1959	160199	19,4	60852	7,4	99347	12	1991	102620	10	95498	9,3	7122	0,7
1960	157239	18,9	60563	7,3	96676	11,6	1992	104081	10	98231	9,5	5850	0,6
1961	150716	17,9	63955	7,6	86761	10,3	1993	101799	9,7	97419	9,3	4380	0,4
1962	152158	18	66554	7,9	85604	10,1	1994	103763	9,8	97807	9,3	5956	0,6
1963	148249	17,5	66813	7,9	81436	9,6	1995	101495	9,5	100158	9,4	1337	0,1
1964	153109	18	69429	8,2	83680	9,8	1996	100718	9,4	100740	9,4	-22	0
1965	151448	17,7	67269	7,9	84179	9,8	1997	102038	9,5	99738	9,3	2300	0,2
1966	154613	17,9	67912	7,9	86701	10,1	1998	100894	9,3	102668	9,5	-1774	-0,2
1967	162839	18,8	71975	8,3	90864	10,5	1999	100643	9,2	103304	9,5	-2661	-0,2
1968	160338	18,3	73309	8,4	87029	10	2000	103267	9,5	105219	9,6	-1952	-0,2
1969	154077	17,6	71825	8,2	82252	9,4	2001	102282	9,3	102559	9,4	-277	0
1970	144928	16,5	74009	8,4	70919	8,1	2002	103569	9,4	103915	9,5	-346	0
1971	141126	16	73819	8,4	67307	7,6	2003	104420	9,5	105529	9,6	-1109	-0,1
1972	140891	15,9	76859	8,6	64032	7,2	2004	105655	9,6	104942	9,5	713	0,1
1973	137526	15,4	77648	8,7	59878	6,7	2005	107545	9,7	105091	9,5	2454	0,2
1974	144069	16,1	76303	8,5	67766	7,6	2006	112042	10,1	105476	9,5	6566	0,6
1975	142273	15,7	80077	8,9	62196	6,9	2007	111926	10	109895	9,8	2031	0,2
1976	146566	16	81818	8,9	64748	7	2008	118302	10,6	107979	9,7	10323	0,9
1977	143739	15,4	83750	9	59989	6,4	2009	117933	10,5	108316	9,7	9617	0,9
1978	146588	15,5	81615	8,7	64973	6,9	2010	114766	10,3	109084	9,8	5682	0,5
1979	147965	15,5	82338	8,6	65627	6,9	2011	106428	9,6	111099	10	-4671	-0,4
1980	148134	15,4	87282	9,1	60852	6,3	2012	100371	9	116668	10,5	-16297	-1,5
1981	140953	14,5	86261	8,9	54692	5,6	2013	94134	8,6	111794	10,2	-17660	-1,6
1982	137275	14	86345	8,8	50930	5,2							

Γράφημα 5: Ελλάδα, μέσος αριθμός παιδιών/γυναίκα (ΣΔΓ) και μέση ηλικία στην τεκνογονία και στο 1^ο παιδί (1960-2013)

Πίνακας 4: Ελλάδα, γονιμότητα των γενεών (παιδιά/γυναίκα) και μέση ηλικία στην απόκτηση των παιδιών

Γενεές	Μέσος αριθμός παιδιών/γυναίκα	Μέση ηλικία στη γέννηση των παιδιών
1935-39	2,01	27,8
1940-44	1,98	27,1
1945-49	1,95	26,4
1950-54	1,95	25,9
1955-59	1,89	25,7
1960-64	1,76	26,3
1965-69	1,73	27,8
1970-74	1,58	29,4